

bi'SAYFA

İki haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 3
2023/Mayıs 1

*Cihan-ârâ cihan îcredür ârâyi bilmezler
O mâhîler ki derÿâ îcredür derÿâyı bilmezler.*

Hayali

Bahane

Yazmak için bir bahane gerekiyordu. Yazmak istiyorum yalnızca. Anlatmak, işin bahanesi...

Mutluluk için de bahaneyeye ihtiyaç var üzmek için de. Korkmak, şaşırarak, gülmek, ağlamak, konuşmak, susmak, yürümek, gitmek ve kalmak ve özmek, uyumak ve uyanmak, umut etmek ve umutsuzluk...

Beklemek için de bahaneyeye ihtiyaç duyar insan, harekete geçmek için de. Vaktinin gelmesinin de vardır bahanesi, vaktin de vardır bir bahanesi.

Kazanın da kaderin de bir bahanesi var. Yaşamının da yaşamının da bir bahanesi var, “-Bugün de ölmedik çok şükür!” değildir yalnızca yaşamının bahanesi, uğruna uyandıgın sabahların ölmekten öte bahaneleri vardır. Gün gelip ecel kapıyı çaldığında ölmek için de bahanen olmalı,

inandıramazsın kimseyi yalnızca ecelinin dolduğuna, arayıp bulacaksın ölmek bahanesi. “-Doğduğu için öldü!” den öte bahane...

**SERVET KAZIM
TAŞOVA**

Gülmek

Gülmeyi yürümekten, koşmaktan, konuşmaktan önce bilmeli doyusuya varmalı gülmenin tadına bir daha kolay kolay vazgeçememeli. Günün birinde, denizin dibini boylamak için ağırırklarından kurtulmak istediği vakit; ilk, gülüşünü feda etmemeli. Hiçbir servet satın alamamalı, hiçbir duygu bastıramamalı. Yaşamak bile alamamalı insandan gülüşünü

ARİF TEKDEMİR

Çocuklar

Bilmezler kaç bucaktır dünya,
ağaçların örtüsü kaç mevsim değişir.
Yüzleri eskimemiş henüz, parlak
Toza toprağa buluşmuş elleri ama tertemiz
Rengarenk balonları, kırılmemiş hayalleri...
Sözleri ve gözleri bir, dertsiz
Ruhları yeşeren bir fidan, taze
Çıkmaz sokağın başında cıvılda sesleri
Yankılandıkça tiz gülüşleri
Hızlanır kalbim, hislerim çoşar
Güneş ısıtır kavruk tenlerini
Kuşlar kadar hür, canım çocuklar

SÜHEYLA BİLGİN

Hikayem

Anlatacak bir hikayem var, herkes kadar.
Yaşadıklarım, yaşamadıklarım,
içimde ukte kalan hayallerim, yüreğimi ısıtan hatıralarım bir film sahnesi gibi gülüşlerim...
bulutlar olanca yükünü boşaltırken
buğulu camlara bakıp düşlediklerim...

Kimileri için önemli bile sayılırım
Sonuçta ben hep -nedense- li olmayı çalıştım.

Anlatıklarım var dedim ya çok şey yaşadığımdan değil aksine
ceviz kabuğunu bile dolduramaz anılarım.
Ama benim artık gerçek birisine kaldırım taşı ya da sokak köpeğine
anlatılacak bir hikayem var.

MÜJGAN

Gitmek mi zor yoksa kalmak mı?

Hayatım boyunca bu soruyu kendime hiç sormadım. Bu soruyu sorma ihtiyacı dahi duymadım. Ta ki bir sabah gitmek zorunda kalana dek... Öyle acıklı bir hikayesi de yok aslında. Bir mecburiyetim de yok. Fakat gün, gitme günü... Gün ardından bırakma ve peşinden sürüklenme günü. Gün, gitmekle gitmemek arasında gidip gelme günü. Gün, ne gidebilmek günü kararlıca ne de korkakça kalabilmek günü olduğun yerde. Her şeyden biraz biraz günü. Biraz hüznün ardından bıraktıklarına... Biraz umut varacağıın yere... Biraz özlem henüz veda dahi etmemişken... Biraz korku belirsizlikler için... Biraz suçluluk, kendi kendine... Biraz avuntu, dengede kalabilmek için... Biraz kararsızlık... Bolca kararsızlık...

FERİDE KAYGUSUZ

Yaşamamın 1 Mayıs!

İşçiyiz. Daha az haklıyız. Kazanamayacağız. Ne 1 Mayıs'ta ne 30 Şubat'ta biz, kazanamayacağız. Çünkü biz, işçiyiz.

Düzen, bunu gerektiriyor. Düzen, bunu istiyor. Düzenin hak meşrulaştırıcıları, bizleri haklılaştırıyor.

Karşılamıyoruz kriterlerini, ömrümüzü heba etmek de -ki bu uğurda heba edenler vardır- yetiremeyeceğiz. Yetmeyecek, kaybedeceğiz. Yetenler, kazanacak, biz kaybedeceğiz. Biz kazanıyoruz zannedeceğiz. “Bugün bayram!” diyecekler biz de “-Bugün bayram!” diyeceğiz. 364 gün ağzımızı açtırmayanlar, “Tüm meydanlar sizin, doyusuya bağırın, sloganlar atın!” diyecekler. Ardından kulaklarını tıkayıp uzaklaşacaklar.

Her şey rağmen sevineceğiz. Bakacağız etrafımıza, göreceğiz dahil olduğumuz kalabalığı, umut edeceğiz, en azından yarınlar için “-Biz bu kadar kalabalıkken...” diyeceğiz ki lafımızı dahi bitirmeden, düşüncelerimiz henüz tam olarak düşüncede bile değillen “-Bitti bayram!” diyecekler. Dağatıcaklar tüm kalabalıkları. Kesecekler aramızdaki tüm bağı. Böyle bir bağımızın olduğuna dahi unutacağın bir zaman sonra. Her birimizi ayrı ayrı yerlere gönderecekler. İstesek de bir araya gelemeyeceğiz. Aklımızın ucundan dahi geçmeyecek. Düşlerimiz hayallerimizde dahi yaşamayacak, vaktimiz olmayacak. Hayallerimiz de unutulmamız da 1 Mayıs'ta kalacak.

Kalmasın. Ne bugüne tamah kaldı artık ne de yarına umut. 1 Mayıs da kalmasın. Yaşamamın 1 Mayıs!

259 NUMARALI İŞÇİ

Paralamak

Eskitmek yok bizde Paralamak var. Paralanana kadar kullanılmak

LEYLA BOZKURT

Şükür

Çok şükür bugün de doyduk
Bir çift güzel kelam
Birkaç gülen yüz
Bir parça yarına umut
Allah olmayana da versin

TAHİR SOLMAZ

Yasal Sorumluluk

bi'SAYFA Dergisi'nde yayımlanan yazıların hakları ve etik sorumlulukları yazarlara aittir. Yazarlar tarafından öne sürülen fikirler, derginin görüşleri yansıtılmayabilir.